

Pasningsvejledning for Blå tungeskink

Foto: Andreas Schmidt.

Videnskabeligt navn: *Tiliqua scincoides*

Dansk navn: Blåtungeskink eller almindelig blåtungeskink

Udseende: Blåtungeskinker er store robuste meget typiske skinker med aflang nærmest valseformet krop, stort trekantet hoved, korte lemmer med små tæer. De kan blive omkring 55 cm. Halen er meget kraftig og forholdsvis kort.

Farver og tegninger varierer en del alt efter lokalitet. Grundfarverne er almindeligvis forskellige nuancer af brunt og gråt. Ryg og hale er forsynet med mere eller mindre brede mørkere bånd, som på siderne ofte går over i smukt gult eller orange.

Hovedets overside er som oversiden af kroppen, mens siderne er lyse, ofte forsynet med en mørkebrun til sort bred øjenstribе, som løber bagud næsten til øret.

Undersiden lys brun til sandfarvet.

Dansk Amfibiecenter
www.danskamfibiecenter.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af krybdyr som hobbydyr. Disse øgler kan evt. holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.

Ver. 1. 2010.

Denne pasningsvejledning er lavet med støtte fra Dyrevelfærdspuljen.

Udbredelse i naturen: Den almindelige blåtungeskink har sit udbredelsesområde i det østlige Australien fra det nordøstlige Western Australia over den nordlige del af Northern Territory, den nordøstlige del af Queensland, den østlige del af South Wales, Victoria til den sydøstlige del af South Australia.

Inden for sit udbredelsesområde findes arten på stort set alle andre biotoper end tropisk regnskov og bjergområder. Selv i parker og private haver kan man træffe blåtunger.

Biologi: Det er dyr som kun sjældent klatrer, men holder sig så nogenlunde til jordoverfladen, hvor de finder skjul i huler ofte gravet af gnavere, eller gemmer sig under stendynger, i klippespalter eller sågar under gamle jernplader eller andre genstande efterladt af mennesker.

Alle arter af blåtungeskinker er levendefødende, den her omtalte føder fra fem til femten unger pr. kuld, i sjældnere tilfælde over tyve.

Ungerne bør straks efter fødslen overføres til et opdrætsterrarium. De voksne skinker vil næppe med vilje forgribe sig på ungerne, men alene størrelsesforskellen gør, at det er for risikabelt at lade ungerne blive hos forældredyrene, rent bortset fra at specialfodring af ungerne er en nødvendighed.

Hold i terrarium: Blåtungeskinker er udpræget bundlevende dyr, som kræver et stort rummeligt terrarium mindst 150 X 60 X 60 cm. Bundlaget kan, da det drejer sig om en forholdsvis tørtlevende art, bestå af groft sand eller grus evt. blandet med jord/pottemuld. Terrariet bør, ud over div. dekorationsmaterialer som trærødder, grene og sten, være forsynet med huler og andre skjulesteder, for at skinkerne kan føle sig trygge. Blåtungeskinker er varmeelskende dyr, så en lufttemperatur på omkring 27-35 °C vil være passende, men det er vigtigt med varmepladser med op til 50 °C..

Foder: Blåtungeskinker er "altædende" hvilket vil sige, at de i naturen æder både animalsk kost i form af f.eks. insekter, snegle og andre smådyr de kan overkomme, samt af og til også ådsler og vegetabilier som div. former for frugt og grønt. Det betyder, at de i fangenskab kan fodres med insekter som f.eks. vandregørshopper, fårekylinger, større kakerlakker, men også i høj grad med forskelligt kød fra husholdningen, eksempelvis hakket oksekød og kogt eller rått kyllingekød og indmad. Skalbærende snegle er i øvrigt noget af det bedste, man kan tilbyde dem. Af frugt og grønt kan f.eks. anvendes banan, vindruer, fersken og anden sød frugt. Der ud over vil mange blåtunger også æde optøede

"grøntsagsblandinger", men her er gode muligheder for at eksperimentere lidt selv. Voksne blåtunger fodres 2-3 gange om ugen – unger dagligt. Foderet skal tilsættes kalk og vitaminer, gerne et bredspektret præparat. Det er især vigtigt, at præparatet indeholder D3 vitamin, som er nødvendig for optagelse af kalk. Der bør naturligvis også være en skål med frisk drikkevand i terrariet.

Hold med andre dyr: Holdes oftest par- eller enkeltvis, men kan også gå sammen med nogenlunde lige store arter fra tilsvarende biotoper.

Fra zoologiske haver har man erfaring med, at det kan være problematisk at sætte dem sammen med arter, der bliver større end dem selv, da de kan være meget aggressive over for disse.

Adfærd: Det er normalt rolige omgængelige dyr, som ofte bliver hurtigt tilidsfulde og kommer hen til deres plejer når der skal fodres, skiftes vandskål eller gøres rent i terrariet.

Det er udpræget bundlevende dyr der, med deres korte lemmer ikke er specielt egnede til at klatre, dog må der godt i terrariet være klipper, store trærødder eller andre robuste genstande de kan kravle op på.

Giftighed: Blåtungeskinker er ikke giftige.

Levealder: Blåtungeskinker er kendt for at kunne blive meget gamle. Et par årtier i terrarium er ikke usædvanligt.

Sygdomstegn: Det er temmelig robuste dyr, men skinker med tydelige tegn på afmagring og dehydrering så som skarp ryg og halerod, samt især indfaldne øjne skal man undgå at erhverve sig.

Andet: Blåtungeskinker er nærmest legendariske for deres tilbøjelighed til at blive meget tamme i fangenskab og vælger sig let til at blive håndteret.

Lovgivning: Alle australske krybdyr er fredet i deres hjemland, men den almindelige blåtungeskink er ikke omfattet af Washingtonkonventionen eller andre internationale fredningsbestemmelser, men ses i øvrigt ofte udbudt som opdrætsdyr.